

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΟΟΥ ΕΧΕΙ ΠΑΡΕΙ Η ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ

Ο εκκεντρικός Μόντι απειλεί την κυριαρχία των Γκάντι

Ο Μόντι κατάφερε να αναπτύξει στην επαρχία του ένα οικονομικό μοντέλο με ισχυρή βιομηχανία και αγροτική παραγωγή.

Εδώ και περίπου δύο μήνες, η πρωτεύουσα της επαρχίας Γκουτζαράτ της Ινδίας, Γκαντιναγκάρ, έχει γίνει το δεύτερο μετά το Δελχί κέντρο των πολιτικών εξελίξεων στη χώρα. Ο **Ναρέντρα Μόντι**, υπουργός εδώ και μία δεκαετία στο Γκουτζαράτ, πήρε πριν από τρεις μήνες το χρίσμα του υποψηφίου για το εθνικιστικό ινδουιστικό κόμμα (BJP) και έχει ήδη τραβήξει τα φώτα της δημοσιότητας πάνω του με μια προεκλογική εκστρατεία που θυμίζει προεκλογικές εκστρατείες στις ΗΠΑ.

Ο Ναρέντρα Μόντι σε μερικές ημέρες θα έχει τη δυνατότητα να κηρύξει και επίσημα την έναρξη της προεκλογικής του εκστρατείας στις περιφερειακές εκλογές που θα γίνουν σε πέντε επαρχίες και να μετρήσει τις δυνάμεις του πριν από τις εθνικές εκλογές. Ο εκκεντρικός αλλά σίγουρα χαρισματικός Μόντι θεωρείται επιτυχημένος πολιτικός, γιατί κατάφερε να αναπτύξει στην επαρχία του ένα οικονομικό μοντέλο με ισχυρή βιομηχανία και αγροτική παραγωγή, το οποίο οι υποστηρικτές του ισχυρίζονται ότι θα πρέπει να υιοθετηθεί απ' όλη τη χώρα.

Ο Μόντι θα έχει, κατά πάσα πιθανότητα, απέναντί του τον **Ραχούλ Γκάντι**, γιο της **Σόνια Γκάντι**, προέδρου του κυβερνώντος κόμματος του Κογκρέσου, και διεστέγονο του **Παντίτ Νεχρού**, πρώτου πρωθυπουργού της ανεξάρτητης Ινδίας.

Ο νεαρός Γκάντι θα προσέλθει στην αναμέτρηση με τον Μόντι κουβαλώντας τα «βαρίδια» της διακυβέρνησης του νυν πρωθυπουργού **Μανμοχάν Σινγκ** που αποδεικνύεται κατώτερος των προσδοκιών. Μπορεί η Ινδία να κατέγραψε τα τελευταία χρόνια σημαντικούς ρυθμούς ανάπτυξης -υψηλότερους από την Ευρώπη- όμως δεν πέρασε ποτέ μέχρι σήμερα την Κίνα, ο πληθωρισμός

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ
kpliakos@e-typos.com

εξακολουθεί να είναι ένα σοβαρό πρόβλημα και η πτώση της ρουπίας αντανάκλα την επιφυλακτικότητα των διεθνών αγορών. Ύστερα από σχεδόν δέκα χρόνια κυβερνήσεων με επικεφαλής το κόμμα του Κογκρέσου ο ρυθμός ανάπτυξης της ινδικής οικονομίας έχει πέσει σχεδόν στο μισό, στο 5%.

Ο νέος ηγέτης του BJP, Ναρέντρα Μόντι, έχει εντελώς διαφορετικό μπακράουντ. Μεγάλωσε στο Αχμενταμάντ και ως νέος έβγαζε τα προς το ζην ως πωλητής τσαγιού στο σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης. Στη συνέχεια μπήκε σε μια εθνικιστική οργάνωση φανατικών ινδουιστών και από εκεί και μετά η πολιτική του καριέρα απογειώθηκε. Σήμερα στις συγκεντρώσεις του μαζεύει χιλιάδες κόσμου και χλευάζει τον Ραχούλ Γκάντι αποκαλώντας τον «πρίγκιπα» και «παιδί της μαμάς», που αναρριχήθηκε στην πολιτική μόνο λόγω ονόματος.

Πεδίο μάχης η οικονομία

Στην ουσία όμως της υπόθεσης και πέρα από το πόσο που γίνεται στα προεκλογικά μπαλκόνια και που πολλές φορές θυμίζει Μπόλιγουντ, ο Μόντι χτυπά την κυβέρνηση με πολιτικά επιχειρήματα και ειδικότερα σε ό,τι αφορά τα ζητήματα της οικονομίας. Επειτα από σχεδόν δέκα χρόνια κυβερνήσεων με επικεφαλής το κόμμα του Κογκρέσου ο ρυθμός ανάπτυξης της ινδικής οικονομίας έχει πέσει σχεδόν στο μισό, στο 5%.

Τα ανώτατα στελέχη του κόμματος του Κογκρέσου σε κατ' ιδίαν συζητήσεις εκφράζουν τον προβληματισμό τους για τον Μόντι, για τον τρόπο που οργανώνει τεράστιες συγκεντρώσεις χρησιμοποιώντας ολογράμματα και λείζερ, και τον θεωρούν διχαστική φιγούρα, που, αν έρθει στην εξουσία, θα

αναβιώσει τα θρησκευτικά πάθη. Ο **Σιταράμ Γιεχούρι**, μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ινδίας, είπε πρόσφατα για τον Μόντι ότι η επιρροή του στους Ινδούς είναι ανάλογη της επιρροής που είχε ο Χίτλερ στους νέους. Οι πολιτικοί του αντίπαλοι τον κατηγορούν ότι φέρει ευθύνη για τη σφαγή εκατοντάδων μουσουλμάνων στο Γκουτζαράτ το 2002 από φανατικούς ινδουιστές.

Όσο για το οικονομικό θαύμα που πέτυχε στο Γκουτζαράτ, προσελκύοντας επενδυτές στο κοινωνικό κράτος, η επαρχία του βρίσκεται σε χειρότερα επίπεδα σε σχέση με την υπόλοιπη χώρα.

Σε αντίθεση με τον Μόντι, ο 43χρονος Ραχούλ Γκάντι μέχρι σήμερα δεν έχει δείξει ούτε την ενεργητικότητα ούτε τα πολιτικά χαρίσματα του αντιπάλου του, ο οποίος έχει πάρει με το μέρος του και τους επιχειρηματίες. Ο πληθωρισμός, η γραφειοκρατία, οι καθυστερήσεις στο άνοιγμα της αγοράς ενέργειας, η πρόσφατη πτώση της ρουπίας, το κλείσιμο με δικαστική απόφαση ορυχείων και η αναδρομική φορολόγηση των κερδών κεφαλαίου έχουν κάνει τους επενδυτές να προτιμούν τον Μόντι, αν και θεωρούν ότι το αντι-μουσουλμανικό προφίλ του τον καθιστά ριψοκίνδυνη επιλογή.

Πιο επικίνδυνος αντίπαλος από τον κ. Γκάντι για το κόμμα του Μόντι ίσως αποδειχθεί το νεοσύστατο κόμμα AAP που έχει κάνει σημαία του προεκλογικού του αγώνα τον πόλεμο κατά της διαφθοράς. Το AAP του πρώην φορολογικού επιθεωρητή, **Αρβίντ Κεττριβάλ**, προβάλλεται σαν κίνημα αντίστοιχο της πλατείας Ταχρίρ ή άλλων χωρών της Αραβικής Άνοιξης. Μπορεί οι δημοσκοπήσεις να μην του δίνουν πιθανότητες να ηγηθεί ενός κυβερνητικού συνασπισμού, εκτιμάται όμως ότι μπορεί να κόψει από 20 έως 30 βουλευτές από τον κ. Μόντι. ■

Ο νέος ηγέτης του BJP, Ναρέντρα Μόντι (πάνω), έχει ήδη τραβήξει τα φώτα της δημοσιότητας πάνω του με μια προεκλογική εκστρατεία που θυμίζει αντίστοιχες καμπάνιες στις ΗΠΑ και που στο στόχαστρό τους έχουν τον νέο ηγέτη του Κογκρέσου, Ραχούλ Γκάντι.

Ο Ραχούλ Γκάντι είναι γιος της Σόνια Γκάντι και διεστέγονος του Παντίτ Νεχρού, πρώτου πρωθυπουργού της ανεξάρτητης Ινδίας

Απιαστο όνειρο η αυτοδυναμία

Η ΙΝΔΙΑ χαρακτηρίζεται ως η μεγαλύτερη δημοκρατία στον κόσμο. Στην πραγματικότητα, ωστόσο, πρόκειται για ένα σύνολο δημοκρατιών που μάχονται μεταξύ τους για περισσότερη εξουσία και χρήμα. Ακόμη κι αν ένα κόμμα πάρει την απόλυτη πλειοψηφία στην Κάτω Βουλή των 545 εδρών, θα πρέπει να μπορεί να ικανοποιεί τις

28 εκλεγμένες περιφερειακές κυβερνήσεις. (Τελευταία φορά που είχε ένα κόμμα απόλυτη πλειοψηφία στην Ινδία ήταν το 1989.)

Κάποιες από αυτές τις επαρχίες είναι τεράστιες (το Ουτάρ Πραντές, για παράδειγμα, έχει περισσότερο πληθυσμό από τη Βραζιλία) και τα συμφέροντα ανάλογα. Επιπλέον υπάρχουν

δεκάδες κόμματα (κάθε χρόνο εμφανίζεται και από ένα τουλάχιστον) που διεκδικούν μερίδιο στην πίτα της εξουσίας. Κατ' αυτή την έννοια η αυτοδυναμία είναι μάλλον απιαστο όνειρο. Σύμφωνα με τα προγνωστικά, τα δύο μεγαλύτερα κόμματα, το Κογκρέσο και το BJP, δεν θα καταφέρουν μαζί να ξεπεράσουν τις 300 έδρες. ■